

APORTACIONS I COMENTARIS DE L'AGÈNCIA PER A LA QUALITAT DEL SISTEMA UNIVERSITARI DE CATALUNYA EN RELACIÓ AMB LA CONSULTA DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI D'ORGANITZACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT I DEL SEU SECTOR PÚBLIC INSTITUCIONAL

L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya presenta els comentaris següents responenent a les preguntes plantejades:

1. Considereu que s'ha descrit adequadament el problema? Hi ha aspectes que no s'han tingut en compte i que haurien de ser valorats per l'Administració de la Generalitat? Hi ha altres efectes negatius o positius derivats del marc normatiu vigent que s'estiguin produint actualment que no s'han posat en relleu a la documentació?

En termes generals, els problemes descrits són adequats i bastant complets.

Algunes de les raons per a l'aprovació d'aquesta llei és la de *"reduir i simplificar de l'excessiva tipologia d'entitats"* i també la de *"flexibilitzar la creació d'organismes públics i marcar clarament l'àmbit d'actuació propi de cada tipus d'entitats"*. Aquestes dues finalitats s'han d'harmonitzar o aclarir perquè amb aquesta redacció semblen que es contradiguin.

L'Acord del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional fa referència al fet que la nova regulació suposaria simplificar, racionalitzar i flexibilitzar el sector públic instrumental tenint en compte l'autonomia de gestió, la professionalitat i la responsabilitat. Aquests darrers tres punts han de ser eixos vertebradors d'aquesta nova norma.

Altres aspectes de la normativa actual i, tal com l'Agència va exposar en els Comentaris a l'Avantprojecte de Llei del procediment administratiu i del règim jurídic de les administracions públiques Catalunya, la tendència de les darreres lleis de pressupostos de la Generalitat de Catalunya a una equiparació progressiva del personal laboral de la Generalitat de Catalunya i el personal laboral propi de cada entitat que conforma el Sector Públic semblaria contradictori amb les futures lleis de règim i d'organització del Sector Públic. D'acord amb la teoria de les Agències o la teoria managerial, segons la qual la mateixa Administració crea entitats al Sector públic per qüestions d'especialitat i eficiència, aquest fet s'ha de reconèixer no com un fenomen a harmonitzar, sinó com un complement i una garantia d'una prestació del servei públic de manera òptima. Així, segons el tipus de servei públic o segons quina sigui la finalitat per al compliment de la teoria del canvi en la prestació del servei públic, la Generalitat de Catalunya optarà per l'encàrrec d'aquest servei al personal funcionari o laboral de la mateixa Generalitat o bé l'encarregarà a una determinada entitat del Sector Públic o en crearà una, si així considera que el compliment de la finalitat pública així ho aconsella. Si no hi ha cap diferència entre el personal laboral de la Generalitat de Catalunya i el personal laboral de les diferents entitats

del Sector Públic, ¿quina seria la raó per la qual la mateixa Generalitat diferencia la prestació dels serveis públics per ella mateixa o a través del seu Sector Públic?

Es valora positivament la voluntat de definir el marc de relacions entre l'Administració de la Generalitat i les entitats del seu sector públic.

2. Quins problemes relacionats amb les figures organitzatives de l'Administració de la Generalitat s'haurien de tenir en compte a l'hora de projectar la seva regulació?

Des de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya es considera que la llei d'organització hauria d'establir un "mínim comú denominador" per a la majoria de formes jurídiques organitzatives que prevegi la nova norma. Aquests possibles elements comuns són els següents:

1. Garantia de l'autonomia organitzativa: que la creació o elecció d'una forma jurídica organitzativa determinada sempre tingui present aquest principi per a un millor compliment dels seus objectius.
2. Rendiment de comptes i avaluació de la seva activitat: l'autonomia organitzativa comporta, necessàriament, que s'estableixi a la normativa un règim mínim de rendiment de comptes que es publiqui anualment, per exemple. Així mateix, l'avaluació de la seva activitat es podria instrumentalitzar a través de Normes ISO o altres metodologies que permetin la planificació de les activitats, la seva execució, la seva revisió o metavaluació i l'adopció de les mesures correctives per seguir millorant els objectius o finalitats de l'entitat.
3. Suficiència de recursos econòmics i humans: la llei hauria de garantir un dimensionament adequat de recursos econòmics i humans en relació amb l'activitat que du a terme.
4. Una regulació mínima del règim del personal de les diferents formes jurídiques organitzatives relatives als processos de selecció que hauria de comprendre el següent: determinar quins preceptes de la normativa dels empleats públics li són aplicables, com les característiques dels processos de selecció.

En aquest sentit, també és recomanable que se segueixi el doble control per part dels departaments competents en matèria de Funció Pública i Economia en relació amb els convenis col·lectius que puguin pactar-se en funció de la negociació col·lectiva del personal, majoritàriament laboral, però també s'hauria de determinar quina tendència establirà la llei: o bé una progressiva harmonització amb el personal laboral de la Generalitat de Catalunya o bé l'establiment d'un marc ampli i flexible que s'adapti a les necessitats de personal, d'atracció i retenció de talent i d'una retribució, que s'hauria d'assemblar a les escales retributives del personal funcionari perquè té un rang més gran que la del laboral, fet que garantiria l'atracció de possible personal del sector privat, ja que la retribució del personal funcionari és més competitiva que l'establerta amb caràcter general del personal laboral de la Generalitat de Catalunya. Fins i tot, es podria preveure que, per raons motivades, mitjançant un Acord del Govern el nivell retributiu podria ser major per al personal de certes formes jurídiques organitzatives.

5. Determinació de les normatives de dret públic que han de complir les diferents entitats que prevegi la nova llei. Amb caràcter enunciatiu, s'hauria de tenir en compte un règim i instruccions mínimes en els aspectes següents: selecció de personal, contractació administrativa, règim econòmico-financer, protecció de dades i seguretat de la informació i règim i funcionament del òrgans col·legiats i unipersonals de govern, que s'haurien de diferenciar, si és el cas, dels òrgans tècnics o d'execució de les finalitats o objectius de l'entitat.

3. Quines formes jurídiques organitzatives del sector públic institucional considereu que generen més problemes i per què? En suprimiríeu algunes? En crearíeu d'altres? Quines proposeu?

Es presenten diverses reflexions sobre les formes jurídiques organitzatives i la seva possible simplificació:

L'ecosistema de les diferents formes jurídiques organitzatives del sector públic de la Generalitat de Catalunya és fruit de l'evolució de l'Administració i les seves teories de la gestió pública dels darrers quaranta anys. Així, en comptes de considerar-los com a generadors de problemàtiques, el plantejament de la reforma d'aquestes entitats s'hauria de centrar en una combinació de la flexibilitat en la creació, en l'autonomia de gestió, la professionalitat del seu personal i la responsabilitat o rendiment de comptes de la seva activitat i el compliment dels seus objectius o funcions.

En relació amb l'ordenació de les formes jurídiques organitzatives del sector públic de la Generalitat de Catalunya, més que els elements materials (gestió de serveis de contingut econòmic, industrial o financer) o elements formals (utilització de formes de dret privat) que caracteritzen el concepte d'*empresa pública*, que es desplega en entitats autònomes o empreses de la Generalitat (entitats de dret públic o societats civils o mercantils), la nova organització s'hauria de basar en l'anàlisi i la motivació que l'elecció d'una forma jurídica organitzativa en concret sigui la garantia de l'assoliment òptim de la finalitat, objectiu o desenvolupament de les competències que li encarregui la Generalitat de Catalunya.

En aquest sentit, en altres ordenaments jurídics la catalogació de les entitats que conformen el sector públic ha consistit en classificar-los, principalment, com a organismes públics (que poden ser organismes autònoms o entitats públiques empresarials), autoritats administratives independents, societats mercantils, consorcis, fundacions, entre d'altres.

En aquest sentit, amb l'ànim simplificador que s'ha plantejat en la memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional, s'hauria d'analitzar i discutir sobre quina diferència hi ha entre les entitats públiques empresarials i les societats mercantils, per exemple. ¿És l'òrgan de govern o de gestió el que determina l'elecció d'una forma jurídica o una altra? ¿O bé és l'"allunyament" del Dret administratiu l'element decisor? ¿Seria una bona opció la fusió en una sola forma jurídica organitzativa els organismes autònoms i les entitats públiques empresarials, per exemple?

En un altre ordre de coses, ¿què pot fer una fundació de la Generalitat o del seu sector públic que no pugui realitzar un organisme autònom? ¿Cal emular l'organització de les persones jurídiques privades en el sector públic? Potser les fundacions es podrien reservar com els nous "consorcis público-privats" en què la col·laboració público-privada pugui ser àgil i atreure la participació del sector privat per al compliment de certs objectius comuns d'aquests dos mons.

D'altra banda, pel que fa a les autoritats administratives independents o organismes independents, també s'haurien de tipificar quins organismes poden adoptar aquesta forma. ¿Només haurien de ser autoritats independents les que ostenten competències com a òrgan regulador? ¿Podrien ser autoritats independents les que necessiten tenir independència funcional i tècnica per al desenvolupament de les seves funcions o amb l'adopció d'una altra forma jurídica i la reserva d'independència en la seva norma creadora ja n'hi hauria prou? ¿Necessàriament els organismes independents no han de "dependre" o "adscriure's" a cap Departament o amb aquesta forma jurídica "independent" l'adscripció a un Departament de la Generalitat no afecta a aquesta independència? Aquestes preguntes s'haurien de plantejar i respondre a la nova llei.

Finalment, si així ho considera convenient el legislador, la nova norma hauria d'ordenar la nomenclatura de les diferents formes jurídiques organitzatives que es prevegin. El terme "Agència", ¿s'ha de reservar per a organismes autònoms o entitats públiques empresarials (o la nova nomenclatura que la llei estableixi)? ¿El terme "Autoritat" només s'hauria d'utilitzar per als organismes independents? A excepció de noms o institucions que ja han consolidat el seu nom a nivell nacional o internacional, seria convenient que el nom de l'entitat indiqués la seva forma jurídica.

4. Quins aspectes s'haurien de tenir en compte a l'hora de regular les relacions entre els departaments i els organismes públics?

Algunes de les qüestions que s'haurien de tenir en compte són:

1. Valorar la necessitat o no d'adscripció d'una entitat a un Departament en concret. Si no s'adscriu, s'hauria de determinar el règim de relació amb un Departament en concret o amb la institució de la Generalitat que correspongui.
2. Regulació del contingut mínim del contracte programa, si és el cas. El contracte programa hauria de garantir l'establiment dels objectius i els indicadors per valorar el seu grau de compliment, així com la suficiència pressupostària i de personal per a assolir-los, i els mecanismes d'avaluació i rendiment de comptes corresponents i, especialment per al contracte programa proper.
3. Valorar si les entitats han de tenir en compte una visió prospectiva tant per al compliment dels seus objectius o finalitats o dels possibles canvis d'aquests encàrrecs en funció de l'anàlisi prospectiva. Les entitats haurien de ser capaces d'estar atents als possibles canvis que es produeixin o s'albirin, anticipar-se als escenaris que hagin d'esdevenir i ser capaces d'adoptar estratègies que puguin adaptar-se als canvis que s'identifiquin.

Així, en escenaris d'incertesa, la prospectiva pot ser una eina útil de resiliència per a les entitats del sector públic.

5. S'haurien de preveure altres objectius diferents?

Valorar si les formes jurídiques organitzatives o un conjunt d'aquestes entitats haurien de tenir unes "unitats de transferència de coneixement o tecnologia administrativa". Així com la Llei orgànica d'universitats preveu a l'article 83 la possibilitat de celebrar contractes entre el personal docent i investigador universitari amb entitats públiques o privades per a la realització de treballs de caràcter científic, tècnic o artístic, per al cas del valor afegit o del "know how" que generi el sector públic, es podria adaptar aquesta filosofia de la "transferència del coneixement" esmentat. Atesa la importància en l'economia de l'activitat de les administracions i del sector públic, hauria de plantejar-se la possibilitat de com es pot reconèixer el valor afegit que genera l'activitat pública. Així, si una determinada entitat ha elaborat un programa informàtic, per exemple, que podria ser exportable a altres administracions fora del territori català, s'hauria de valorar si es podria valoritzar econòmicament, d'acord amb les regles o instruccions que prevegi la nova llei. D'altra banda, l'experiència i reconeixement del personal de les entitats pot ser altament reconegut i valorat per altres entitats d'altres administracions fora del territori català, la transferència del coneixement del qual també podria ser valoritzada, ja sigui socialment o econòmicament. Evidentment, s'hauria d'analitzar quins temes, metodologies o programes informàtics, per exemple, es podrien incloure en el règim del *creative commons* i quins podrien ser valoritzats en els termes plantejats en aquesta proposta.

6. Cal considerar altres alternatives a les proposades? Hi ha efectes de les alternatives esmentades que no s'hagin tingut en compte i que siguin rellevants?

En relació amb aquesta qüestió no es fa cap comentari.

Sra. Laura Vilagrà Pons
Consellera de la Presidència

Benvolguda consellera,

Els articles 1 i 3 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant LOAC), atribueixen a l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant l'Oficina) les funcions d'assessorar i formular propostes i recomanacions al Parlament, al Govern i als òrgans de l'Administració, en l'àmbit de la prevenció i la lluita contra la corrupció i qualsevol activitat relacionada, així com proposar les mesures necessàries per a assolir més transparència en la gestió del sector públic. Igualment, l'article 13.2 d) de les Normes d'actuació i règim intern de l'Oficina estableix que correspon a la Direcció de Prevenció formular al director o directora de l'Oficina propostes i recomanacions sobre disposicions normatives vigents o en tràmit d'aprovació perquè les elevi al Parlament, al Govern, als ens locals i, en els termes en què la normativa ho permeti, a les institucions i els organismes estatals, comunitaris i internacionals.

En el marc d'aquestes competències hem tingut coneixement que el passat dia 21.03.2022 el vostre Departament va obrir una consulta pública prèvia a l'elaboració de l'avantprojecte de Llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional. D'acord amb la memòria preliminar, són diversos els objectius que es proposa la iniciativa:

- Millorar l'eficàcia i eficiència en la prestació dels serveis públics per part de l'Administració de la Generalitat.

Ribes 3
08013 Barcelona
T +34 935 545 555
F +34 935 545 564
bustiaoac@antifrau.cat
www.antifrau.cat

- Garantir un model organitzatiu de l'Administració de la Generalitat i el sector públic institucional efectiu i adequat a la realitat actual.
- Disposar d'un marc jurídic clar i coherent en matèria d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic.
- Consolidar instruments per a la governança corporativa del sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat.

Sobre la base d'una diagnosi prèvia que assumeix que l'actual marc normatiu de què disposa la Generalitat de Catalunya sobre les diferents tipologies d'organitzacions és complex i dispers i que el mateix ha quedat desfasat pel transcurs del temps, s'arriba a la conclusió que la millor alternativa per revertir dita situació és l'adopció d'un nou text amb rang de llei que, per primera vegada, aglutini en una mateixa norma l'estructura organitzativa departamental de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la del seu sector públic.

L'espai de participació obert a la ciutadania conté una sèrie de preguntes per tal d'orientar les aportacions:

1. Considereu que s'ha descrit adequadament el problema? Hi ha aspectes que no s'han tingut en compte i que haurien de ser valorats per l'Administració de la Generalitat? Hi ha altres efectes negatius o positius derivats del marc normatiu vigent que s'estiguin produint actualment que no s'han posat en relleu a la documentació?
2. Quins problemes relacionats amb les figures organitzatives de l'Administració de la Generalitat s'haurien de tenir en compte a l'hora de projectar la seva regulació?
3. Quines formes jurídiques organitzatives del sector públic institucional considereu que generen més problemes i per què? En suprimiríeu algunes? En crearíeu d'altres? Quines proposeu?
4. Quins aspectes s'haurien de tenir en compte a l'hora de regular les relacions entre els departaments i els organismes públics?
5. S'haurien de preveure altres objectius diferents?

6. Cal considerar altres alternatives a les proposades? Hi ha efectes de les alternatives esmentades que no s'hagin tingut en compte i que siguin rellevants?

Sens perjudici de les respostes que a les esmentades preguntes puguin oferir les persones participants en aquest tràmit de consulta prèvia i d'allò que l'Oficina pugui valorar quan ja es disposi d'un text articulat, en aquests moments ens limitarem a posar de manifest la importància que en aquest àmbit té el model de **governança corporativa** que es triï.

D'acord amb dades recents, les entitats i organismes que integren el sector públic institucional de la Generalitat, representen el 66'4% del seu pressupost consolidat, el 81,4% de tota la seva compra pública i el 62,5% del nombre de recursos humans ocupats¹.

L'anterior significa que una part molt significativa de les decisions públiques en àmbits fortament exposats als riscos per a la integritat, tenen lloc en el sector públic institucional i per aquesta raó, les estructures i mecanismes que l'Administració territorial (principal) dissenyi per garantir que les entitats instrumentals (agents) actuen sota un sistema de presa de decisions respectuós amb els principis de imparcialitat, transparència, integritat i que faci efectiu el retiment de comptes a la ciutadania, tenen una importància cabdal.

En aquest sentit, seria convenient prendre en consideració els diferents estudis de la pròpia Generalitat sobre la situació del sector públic institucional, elaborats en els darrers anys (2010, 2012, 2016), als que, sorprenentment, la Memòria preliminar no fa cap referència.

La presa en consideració de l'anàlisi i de les conclusions d'aquest exercici de reflexió prèvia hauria de posar sobre la taula alguns dels factors crítics llavors identificats per tal de millorar la governança corporativa com ara la transparència, la confiança

¹ RIBAS SERRA, Anna. Millora de la governança del sector públic institucional de la Generalitat de Catalunya: la creació d'una unitat departamental. EAPC, 2020

	Doc. original signat per: Serveis Administració Electrònica Generalitat de Catalunya 22/02/2024	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 22/02/2027	Data creació còpia: 22/02/2024 14:51:48 Pàgina 14 de 677 14
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica	
		CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 	

institucional, el retiment de comptes o l'avaluació de resultats, aspectes tots aquests oblidats en la Memòria referida.

Oficina Antifrau
de Catalunya

Una nova llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional és, en definitiva, una oportunitat per posar al dia un marc organitzatiu resistent als riscos per a la integritat.

Per això, atesa la connexió directa que aquest àmbit té amb les competències que la LOAC atribueix a l'Oficina us volem traslladar que restem a la vostra disposició per a l'assessorament que en aquest sentit pugueu necessitar, així com, si escau, per revisar el text de l'avantprojecte de llei des d'aquesta perspectiva.

Ben cordialment,

Barcelona, a la data de la signatura

APORTACIÓ DE LA UNIO CATALANA D'HOSPITALS A LA CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA DE
L'AVANTPROJECTE DE LLEI D'ORGANITZACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT I DEL
SEU SECTOR PÚBLIC INSTITUCIONAL

El sistema sanitari català es fonamenta en un model mixt, integrat per l'ICS (regit per la seva pròpia disposició normativa), i el sector concertat integrat per les anomenades EPIC's (Empreses Públiques i Consorcis participats per la Generalitat de Catalunya) i per altres entitats públiques i privades de diversa naturalesa.

La norma principal que el regula és la *Llei 15/1990, d'Ordenació Sanitària de Catalunya (LOSC)* i en allò que afecta a l'organització de la xarxa de responsabilitat pública de serveis sanitaris ha estat desplegada pel *Decret 196/2010, de 14 de desembre, del sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (SISCAT)*.

Cal recordar que la LOSC va establir l'autonomia com un dels principis de gestió dels centres del sistema públic de salut. I precisament, per aquesta raó, en aquell moment el Departament de Salut va escollir per a desplegar dispositius de sector públic les fórmules jurídiques que integren les anomenades EPIC's (Empreses Públiques i Consorcis); però amb el pas dels anys han anat perdent de manera rellevant l'autonomia de gestió que les feia més efectives i eficients, a favor de la normativa bàsica estatal sobre el sector públic.

No estem davant d'una manifestació de nostàlgia legislativa, sinó davant la constatació d'un procés que està penalitzant les virtuts del model sanitari català en un moment i en un context en el que se li demana una forta capacitat de resiliència, a on cal més que mai sumar recursos i capacitats, i especialment resulta imprescindible un esforç en eficiència de resultats (en salut i econòmics).

La comentada pèrdua de l'autonomia de gestió de les EPIC's les afecta de manera primordial a elles mateixes, atès que els principis de gestió empresarial que les inspiraven les dotaven de flexibilitat imprescindible en un sector tant complex com el sanitari, però a l'hora tenen efectes sobre la unitat del sector concertat, dificultant cada dia més l'existència d'un conveni laboral de sector, així com la possibilitat del treball en xarxa amb la resta d'operadors no públics del SISCAT.

El que manifestem de manera esquemàtica i enunciativa en aquest escrit és un procés que preocupa a tot el sector concertat i especialment a les EPIC's, tots els quals veiem en la tramitació de l'Avantprojecte de Llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional l'oportunitat de reforçar i preservar la singularitat de les entitats del sector públic de la Generalitat de Catalunya integrades al SISCAT, i molt particularment als Consorcis Sanitaris i les Empreses Públiques o Entitats de Dret Públic que en formen part.

Entre els aspectes que caldria considerar en aquest nou marc legislatiu, destaquem:

1. La preservació de l'autonomia de gestió de les entitats del sector públic de la salut amb personalitat jurídica diferenciada, en els termes recollits a l'art. 68, 69 i 70 de la *Llei 7/2011 de Mesures fiscals i financeres* de la Generalitat de Catalunya sempre que compleixin el requisit de no desviació del resultat pressupostari previst en el pressupost de la Generalitat. que els són pròpies, regint-se en llur actuació pels principis de

rendibilitat, economia i productivitat amb aplicació de tècniques de gestió pública empresarial.

2. Establir mecanismes de desenvolupament del que es preveu a la *Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic*, concretament a Disposició Addicional Segona (*Mesures d'eficiència econòmica mitjançant la contractació Pública*), al seu apartat 2.5. Ens referim a la previsió de què els diferents titulars de centres, serveis i establiments del SISCAT puguin efectuar contractacions conjuntes. Efectivament, no només el treball en xarxa imprescindible en un model de provisió sanitària pública com el català ha de ser possible, sinó també les anomenades economies d'escala en la compra de serveis i subministraments. A dia d'avui, els marcs normatius del sector públic són llegits de manera restrictiva impeding la creació d'estructures de contractació/compra de subministraments i serveis, aliances per a la continuïtat assistencial conjunta entre entitats del SISCAT, sigui quina sigui la seva naturalesa jurídica, la qual cosa implica una pèrdua d'oportunitat per al sistema sanitari català en territoris on la suma i sinèrgies de proveïdors en aquests àmbits aportarien eficiència i continuïtat assistencial. Un exemple singular d'aquesta rigidesa en la lectura dels marcs normatius és la impossibilitat de constitució d'Agrupacions d'Interès Econòmic entre entitats públiques i privades del SISCAT, totes elles integrades a una xarxa d'interès públic i amb idèntic vincle contractual amb el finançador (Servei Català de la Salut). Habilitar aquesta mena d'instruments dins una mateixa xarxa d'interès públic com és el SISCAT, enfortiria les potencialitats del sistema públic de salut de Catalunya.
3. En darrer terme, i per tal de donar resposta a les necessitats reals d'atenció a les persones, caldria adaptar les limitacions que s'estableixen en matèria de despeses i contractació de personal per al sector públic a la realitat del sistema de salut. Aplicar les mateixes limitacions al sector públic administratiu que al sector assistencial limita aquesta capacitat de resposta i genera distorsions entre entitats del SISCAT en matèria de condicions laborals que generen permanent conflicte. Els professionals són el principal actiu del sistema de salut. La pandèmia de la COVID-19 ha posat de manifest les deficiències estructurals del nostre sistema de salut, entre elles la disponibilitat de professionals assistencials i la capacitat per a retenir i captar el talent adequat a les necessitats actuals i futures. L'envelliment de la població i els nous models d'atenció requereixen capacitat per dotar al sistema de professionals suficients, amb estabilitat i compromís, i amb condicions laborals competitives amb les d'altres sistema de salut de països propers al nostre entorn i a la nostra realitat. El 65% dels professionals del SISCAT són concertats i estan en el marc del conveni laboral de la sanitat concertada on hi ha entitats públiques i privades. Les limitacions singulars "administratives" de les entitats del sector públic impedeixen acomplir amb l'acordat amb els sindicats i alhora les limiten a poder gestionar la resposta professional a les necessitats. Entenem que reconèixer aquesta singularitat subjecte sempre a l'acompliment de l'objectiu general pressupostari, entès com a la no-desviació en negatiu del resultat pressupostari previst en el pressupost de la Generalitat per tal que aquesta singularitat no afecti a les finances de l'ens al que està adscrit.

En definitiva, doncs, a criteri de La Unió, l'*Avantprojecte de llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional* pot suposar una

2/3

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 22/02/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 22/02/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
22/02/2024 14:51:48

Pàgina 17 de 677

17

oportunitat per garantir la singularitat de les entitats del sector públic integrades al SISCAT, de forma que la diversitat de titularitat de la xarxa pública de salut sigui un factor de creació de valor i generació de sinergies dins del sistema de salut públic de Catalunya, enlloc d'esdevenir un llast que el perjudica de manera significativa en els darrers anys.

Barcelona, 21 d'abril de 2022

3/3

	Doc. original signat per: Serveis Administració Electrònica Generalitat de Catalunya 22/02/2024	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 22/02/2027	Data creació còpia: 22/02/2024 14:51:48 Pàgina 18 de 677 18
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica	
		CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 	